

EBA/GL/2015/04

07.08.2015

Riktlinjer

---

gällande de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten och kriterierna avseende effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet i enlighet med artikel 39.4 i direktiv 2014/59/EU

EBA:s riktlinjer gällande de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten och kriterierna avseende effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet i enlighet med artikel 39.4 i direktiv 2014/59/EU

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Avriktlinjerframtåg Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen ska tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 07.10.2015. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2015/04". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.

Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

Avdelning I – Ämne, tillämpningsområde och definitioner

1. I riktlinjerna specificeras de faktiska omständigheter som utgör ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten, som orsakas eller förvärras av att institutet under resolution har fallerat eller sannolikt kan komma att falla i den mening som avses i artikel 39.4 a i direktiv 2014/59/EU, och kriterierna för när ett efterlevande av det saluföringskrav som anges i artikel 39.1 i direktiv 2014/59/EU sannolikt skulle undergräva effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet när det gäller att hantera hotet eller att uppnå det resolutionsmål som anges i artikel 31.2 b i direktiv 2014/59/EU.
2. Riktlinjerna gäller resolutionsmyndigheter.

Avdelning II – Omständigheter som utgör ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten

3. När en resolutionsmyndighet mot bakgrund av kravet på saluföring av ett institut under resolution i samband med användningen av verktyget försäljning av affärsverksamhet bedömer huruvida det föreligger ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten, som orsakas eller förvärras av att institutet under resolution har fallerat eller sannolikt kan komma att falla, ska resolutionsmyndigheten beakta påverkan på andra institut och finansmarknader, inberäknat aktörer som tillhandahåller infrastruktur och kunder som inte är finansinstitut. Resolutionsmyndigheterna ska i synnerhet ta i beaktande, men inte begränsa sig till, faktiska omständigheter som påverkar risken för att ett saluförande av institutet under resolution ska resultera i större osäkerhet och ett minskat marknadsförtroende. Bland dessa omständigheter bör åtminstone någon av följande ingå:
  - (a) risken för en systemkris såsom denna framträder med tanke på hur många, stora eller betydelsefulla de institut är som riskerar att uppfylla villkoren för tidigt ingripande eller resolutionsvillkoren alternativt som riskerar insolvensförfaranden, eller såsom denna risk återspeglas av statligt stöd till institut eller av extraordinära likviditetsfaciliteter som centralbankerna tillhandahåller,
  - (b) risken för att kritiska funktioner ska upphöra eller för att priset för tillhandahållandet av sådana funktioner ska öka avsevärt, såsom denna framträder genom förändringar i marknadsförhållandena för dessa funktioner eller deras tillgänglighet, alternativt motparters eller andra marknadsaktörers förväntningar med avseende på detta,
  - (c) tillbakadragandet av kortsiktig finansiering eller kortsiktiga insättningar,
  - (d) nedgångar i priserna på institutens aktier eller på tillgångar i institutens ägo, särskilt när sådana prisnedgångar kan påverka institutens kapitalsituation,
  - (e) minskad tillgång till kort- eller medellångsiktig finansiering för instituten,

- (f) en försämring av funktionen hos interbankmarknaden för finansiering, i synnerhet såsom detta visar sig genom ökade marginalkrav och en minskning av tillgängliga säkerheter för instituten,
  - (g) uppgångar i priserna för kreditförsäkring eller försämrade rankningar för institut eller andra marknadsaktörer med relevans för institutens ekonomiska situation.
4. Resolutionsmyndigheterna ska bedöma sannolikheten för en omedelbar försämring gällande någon av dessa faktorer som utöver institutet under resolution skulle kunna påverka även andra institut som har betydelse för en eller flera medlemsstaters finansiella stabilitet på grundval av deras enskilda och sammantagna betydelse, efter behov.

Avdelning III – Faktorer av betydelse för effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet och för den finansiella stabiliteten

5. När en resolutionsmyndighet bedömer huruvida ett efterlevande av de krav som anges i artikel 39.1 i direktiv 2014/59/EU sannolikt skulle undergräva effektiviteten för verktyget försäljning av affärsverksamhet eller möjligheterna att uppnå resolutionsmålet att undvika avsevärda negativa effekter på den finansiella stabiliteten ska myndigheten överväga åtminstone följande faktorer:
- (a) Risken, med tanke på det krav på transparens som anges i artikel 39.2 a i direktiv 2014/59/EU, för att saluförandet av institutet till en vidare krets av potentiella köpare och offentliggörandet av risker och värderingar eller identifieringen av kritiska och icke-kritiska funktioner gällande institutet under resolution ska resultera i större osäkerhet och ett minskat marknadsförtroende. I synnerhet ska förberedelserna för ett saluförande inte öka risken för att institutet sätts i resolution.
  - (b) Det faktum, med tanke på den princip om likabehandling som fastställs i artikel 39.2 b i direktiv 2014/59/EU, att vissa potentiella köpare sannolikt ger bättre utsikter att säkerställa finansiell stabilitet, särskilt på grund av faktorer som deras ekonomiska läge eller marknadsposition, deras struktur och affärsmodell, som kan underlätta verksamhetsintegrationen och underlätta på det rättsliga och organisatoriska planet alternativt ha gynnsamma effekter på tidsramen för resolutionsåtgärdens genomförande och förväntningarna om att kritiska funktioner ska förbli tillgängliga. Resolutionsmyndigheterna ska ta hänsyn till behov och förväntningar hos motparter, aktörer som tillhandahåller infrastruktur, insättare och aktörer som tillför likviditet, liksom på marknaden i stort.
  - (c) Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att de åtgärder som vidtas för att se till att de parter som deltar i förfarandet för saluförande är fria från intressekonflikter i enlighet med artikel 39.2 c i direktiv 2014/59/EU inte komplicerar eller fördröjer genomförandet av resolutionsåtgärden. Resolutionsmyndigheterna ska beakta att försäljningsprocessen,

mot bakgrund av det begränsade antalet tjänsteleverantörer, rådgivare och potentiella köpare på marknaden, kan bära med sig en viss inneboende risk för intressekonflikter.

- (d) När en resolutionsmyndighet bedömer huruvida de fördelar en potentiell köpare åtnjuter är otillbörliga i den mening som avses i artikel 39.2 d i direktiv 2014/59/EU ska myndigheten beakta att resolutionsmålen och behovet av att agera snabbt ibland kan rättfärdiga att man skapar incitament eller begränsar risken för köpare, särskilt i samband med användningen av de finansieringsarrangemang för dessa syften som nämns i artikel 101.1 i direktiv 2014/59/EU.
  - (e) När en resolutionsmyndighet försöker maximera försäljningspriset enligt kravet i artikel 39.2 f i direktiv 2014/59/EU, ska myndigheten ta hänsyn till behovet av att agera snabbt, som kan stå i konflikt med utdragna prispförhandlingar eller budgivningsförfaranden, samt till resolutionsmålen, i synnerhet fortsatt fungerande kritiska funktioner, som på vissa affärsområden kan stå i konflikt med en maximering av försäljningspriset. Därutöver ska resolutionsmyndigheterna ta i beaktande att vissa potentiella köpare sannolikt ger bättre utsikter att säkerställa finansiell stabilitet, särskilt på grund av faktorer som deras ekonomiska läge eller marknadsposition, deras struktur och affärsmodell.
6. När en resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 39.2 e i direktiv 2014/59/EU bedömer behovet av att uppnå en snabb resolution ska myndigheten lägga särskild vikt vid fortsatt fungerande kritiska funktioner, insättarnas och allmänhetens förtroende, infrastrukturens funktion och handelstiderna på de relevanta marknaderna.

Avdelning IV – Slutbestämmelser och genomförande

Dessa riktlinjer ska tillämpas från och med den 1 augusti 2015.

Dessa riktlinjer ska ses över senast den 31 juli 2017.